

WYROBY LAKIEROWE	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-84
	Kit szpachlowy celulozowy ogólnego stosowania	6112-06
		Zamiast BN-73/6112-06
		Grupa katalogowa 1025

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest kit szpachlowy celulozowy ogólnego stosowania — zawiesina pigmentów i wypełniaczy w roztworze nitrocelulozy lakierniczej w rozpuszczalnikach organicznych z dodatkiem plastyfikatorów.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Kit szpachlowy celulozowy ogólnego stosowania jest przeznaczony do nakładania szpachlą na zagruntowane powierzchnie metalowe i drewniane w celu wyrównania rys i wgłębień do głębokości 0,3 mm.

2. OZNACZENIE

Przykład oznaczenia kitu szpachlowego celulozowego ogólnego stosowania białego:

KIT SZPACHLOWY CELULOZOWY
OGÓLNEGO STOSOWANIA BIAŁY
BN-84/6112-06 KTM 1314 141 013 100

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Zestawienie wymagań i metody badań

Wymagania		Metody badań wg
a) Wstępne próby techniczne		zgodnie z PN-72/C-81503
b) Gęstość, g/cm ³ , najwyżej	1,45	PN-82/C-81551 metoda B
c) Konsystencja mierzona kubkiem wypływowym pod obciążeniem tłoka ciężkiego oraz ciężarka o masie 2,5 kg, s	150÷250	PN-65/C-81506
d) Roztarcie		zgodnie z PN-62/C-81502 p. 2.2.1.1
e) Zawartość substancji lotnych, % mas, najwyżej	40	PN-84/C-81512 metoda B
f) Czas schnięcia powłoki w temperaturze 20 ±2°C i wilgotności względnej powietrza 65 ±5%, min, najwyżej		PN-79/C-81519
	stopień 3	
	stopień 7	
g) Szlifowalność powłoki		zgodnie z PN-62/C-81502 p. 2.2.2
h) Wytrzymałość powłoki na zginanie		zgodnie z PN-62/C-81502 p. 2.2.9
i) Odporność powłoki na 5 h działanie temperatury 60 ±2°C		powłoka bez rys, pęknięć i złuszczeń
		PN-62/C-81502 p. 2.2.3
j) Odporność powłoki na działanie emalii celulozowej ogólnego stosowania		zgodnie z 3.6

Zgłoszona przez Instytut Przemysłu Tworzyw i Farb
Ustanowiona przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego dnia 12 lipca 1984 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1985 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 4/1985 poz. 8)

3.2. Trwałość. Kit szpachlowy celulozowy ogólnego stosowania powinien odpowiadać wymaganiom normy w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty produkcji. Dopuszcza się w tym okresie obniżenie konsystencji kitu o 20% w stosunku do dolnej granicy oraz wzrost o 20% w stosunku do górnej granicy konsystencji podanej w normie. Wzrost konsystencji powinien ustąpić po dodaniu rozcieńczalnika do wyrobów celulozowych RC-01 wg BN-75/6118-30.

3.3. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej wykonać zgodnie z PN-74/C-81500 po przeprowadzeniu wstępnych prób technicznych zgodnie z PN-72/C-81503.

3.4. Program badań

3.4.1. Badania pełne polegają na sprawdzeniu zgodności ze wszystkimi wymaganiami wymienionymi w 3.1. Badania pełne należy wykonywać co najmniej raz na pół roku oraz przy każdej zmianie stosowanych surowców lub metod technologicznych, mogących mieć wpływ na wyniki badań, jak również w przypadku badań rozjemczych.

3.4.2. Badania niepełne polegają na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami wg 3.1a), c), d), f), h). Badania niepełne należy wykonywać dla każdej partii produkcyjnej wyrobu.

3.5. Przygotowanie powłok do badań

3.5.1. Wykonanie powłok. Płytki stalowe przygotowane wg PN-74/C-81513 zagruntowane podkładem celulozowym ogólnego stosowania wg BN-79/6113-02 lub podkładem stalowym karbamidowym rodzaj I wg BN-80/6113-04, przeszlifować na sucho papierem ściernym nr F 230/53 wg PN-76/M-59107, a następnie pokryć za pomocą szpachli wg PN-62/C-81502 badanym kitem. Grubość powłoki podkładu powinna wynosić

$20 \div 30 \mu\text{m}$, a grubość powłoki kitu $200 \div 300 \mu\text{m}$. Powłokę suszyć do osiągnięcia 7 stopnia wyschnięcia.

3.5.2. Pomiar grubości powłok wykonać przyrządem elektromagnetycznym wg PN-74/C-81515 lub innym, zapewniającym dokładność pomiaru do $\pm 3\%$.

3.5.3. Aklimatyzacja powłok. Powłoki należy aklimatyzować przez 24 h w temperaturze $20 \div 2^\circ\text{C}$ przy wilgotności względnej powietrza $65 \pm 5\%$.

3.6. Badanie odporności powłoki na działanie emalii celulozowej ogólnego stosowania. Powłokę przygotowaną wg 3.5.1 i aklimatyzowaną wg 3.5.3 pokryć dwukrotnie emalią celulozową ogólnego stosowania wg BN-83/6115-66 sposobem natrysku krzyżowo wg PN-79/C-81514, stosując między kolejnymi natryskami przerwę 45 min. Następnie powłokę suszyć do uzyskania 7 stopnia wyschnięcia. Badanie wykonać na trzech powłokach. Badany kit odpowiada wymaganiom normy, jeżeli żadna z nałożonych powłok nie wykazuje pomarszczeń i nie powoduje podnoszenia się warstwy kitu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Kit szpachlowy celulozowy ogólnego stosowania należy pakować zgodnie z PN-73/C-81400 w pudełku z wieczkiem wciskany pojemności 1 dm^3 lub inne uzgodnione pomiędzy producentem i odbiorcą, nie obniżające jakości wyrobu podczas składowania, o wymiarach zgodnych z zasadami systemu wymiarowego opakowań wg PN-78/O-79021.

4.2. Przechowywanie i transport — zgodnie z PN-73/C-81400 i obowiązującymi przepisami przewozowymi¹⁾.

¹⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 5.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Dębicka Fabryka Farb i Lakierów w Dębicy.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-73/6112-06. Zmieniono metodę badania roztarcia, zgodnie z zasadami badania kitów.

3. Normy związane

PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport

PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej

PN-62/C-81502 Szpachlówki i kity szpachlowe. Metody badań

PN-72/C-81503 Wyroby lakierowe. Wstępne próby techniczne

PN-74/C-81513 Wyroby lakierowe. Płytki do badań

PN-79/C-81514 Wyroby lakierowe. Sposoby otrzymania powłok do badań

PN-74/C-81515 Wyroby lakierowe. Nieniszczące pomiary grubości powłok

PN-76/M-59107 Wyroby ściernie. Ścierniwo. Klasyfikacja wielkości ziarna

PN-78/O-79021 Opakowania. System wymiarowy

BN-79/6113-02 Podkłady celulozowe ogólnego stosowania

BN-80/6113-04 Podkłady stalowe, karbamidowe

BN-83/6115-66 Emalie celulozowe ogólnego stosowania
BN-75/6118-30 Rozcieńczalniki do wyrobów celulozowych
Pozostałe normy związane podano w tablicy.

4. Autor projektu normy — mgr inż. Anna Hosaja, DFFiL w Dębicy.

5. Dokładna klasyfikacja produktów wymieniona w tytułach poszczególnych klas przepisów przewozowych dla materiałów niebezpiecznych: klasa III a, l.m. 2301, pkt 2.

6. Przepisy przewozowe

— Umowa europejska o międzynarodowym drogowym przewozie materiałów niebezpiecznych — ADR (Dz.U. z 1975 r. nr 35) wraz z późniejszymi zmianami klasa III

— Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych — zał. II do Umowy RI (Dz.T.iZ.K z 1981 r. nr 15)

— Instrukcja o ładowaniu samochodów i przyczep — zał. do Zarządzenia Ministra Komunikacji z 7 marca 1963 r. (Mon. Pol. z 1963 r. nr 24)

— Szczegółowe Przepisy Bezpieczeństwa Ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych. Obwieszczenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 14 grudnia 1966 r. (Dz. Urzędowy Ministra Komunikacji 1967 nr 1, poz. 2).